

לקוטי תורה • פרשת חקת • מאמר 4

תוספת ביאור מעט ע"פ ויקחו אליך פרה כו'

ביאור נוסף בקצרה על "ויקחו אליך פרה" (במדבר יט, ב)

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק

LikuteiTorah.com

הפרשה החסידית

[/likuteitorah.com/he/likutei-torah/chukas/4](https://likuteitorah.com/he/likutei-torah/chukas/4)

1 תוספת ביאור מעט ע"פ ויקחו אליך פרה כו

ביאור נוסף קצר על הפסוק "ויקחו אליך פרה" וכו'.

2 הנה לפי המבואר מכ"ז [מכל זה] דהשלכת עץ ארז ואזוב כו' זהו רק ענין ההמשכות מז"א דאצ"י להמשיך

החכמה והביטול בהמ"ן [בהמ"ן נוקבין] שזהו האפר כו' וכמ"ש הרמ"ז [הרב משה זכות] והמק"מ [והמקדש מלך] בפי חקת

הנה, לפי המבואר מכל זה, השלכת עץ הארז והאזוב וכו' היא רק ענין של המשכות מז"א דאצילות, כדי להמשיך חכמה וביטול במ"ן, שהם האפר וכו', כפי שכתבו הרמ"ז ומקדש מלך בפרשת חוקת.

והנה אפ"ל [אפשר לומר] עוד בזה דהשלכת עץ ארז כו' רומז ג"כ לבירור המדות דנה"ב [דנפש הבהמית] ועמ"ש לעיל ע"פ זאת חקת התורה כו'

והנה, אפשר לומר עוד בענין זה, שהשלכת עץ הארז וכו' רומזת גם לבירור מדות הנפש הבהמית; וראו מה שנכתב לעיל על הפסוק "זאת חוקת התורה" וכו'.

והיינו כמ"ש ברבות פ' חקת ובתנחומא שם ע"י שאדם מגביה את עצמו כארז הוא לוקה בצרעת וכיון שמשפיל את עצמו כאזוב הוא מתרפא (הובא בילקוט פ' מצורע).

כלומר, כפי שנכתב במדרש רבה, פרשת חוקת, ובתנחומא שם: כיון שאדם מגביה את עצמו כארז, הוא לוקה בצרעת; וכשהוא משפיל את עצמו כאזוב, הוא נרפא (הובא בילקוט, פרשת מצורע).

ויש לבאר ענין זה עפ"מ"ש [על פי מה שכתוב] הרמ"ז [הרב משה זכות] בפי' הזהר פ' תרומה (דקכ"ז ע"ב) גבי אילנין נטיעין דעקר לון קב"ה [קודשא בריך הוא] ושתיל לון באתר אחרא ואלין אקרון ארזי לבנון

ויש לבאר ענין זה על פי מה שכתב הרמ"ז בפירושו לזהר, פרשת תרומה (דף קכ"ז ע"ב), על "אילנות נטועים שהקב"ה עקר אותם ושתל אותם במקום אחר, ואלה נקראים ארזי לבנון":

דהיינו ו"ק [וי קצוות] דז"א שנעקרו בעולם התהו ונפלו בעולם הבריאה ואח"כ נטעו ונשתלו בעולם התיקון ודלא כמק"מ [כמקדש מלך] שפי' שם ובפי' פינחס (דרי"ז ע"ב)

כלומר, שש הקצוות של ז"א, שנעקרו בעולם התהו ונפלו בעולם הבריאה, ולאחר מכן ניטעו ונשתלו בעולם התיקון. ואין זה כפי שפירש שם מקדש מלך ובפרשת פינחס (דף רי"ז ע"ב)

בענין אחר וכן בספר עמק המלך שער י"ו פרק מ"א פי' ג"כ ע"ד פי' הרמ"ז [הרב משה זכות].

בדרך אחרת. וכן הספר עמק המלך, שער ט"ז, פרק מ"א, מפרש גם הוא לפי דרכו של הרמ"ז.

וא"כ לפי זה [לפי זה] שייך ג"כ בחי' ארז שצריך בירור דהיינו מה שנפל בשבי"כ [בשבירת הכלים] מעולם התהו והוא ע"ד מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] לעולם יהא אדם רך כקנה

אם כן, לפי זה יש גם בחינה של ארז הזקוק לבירור, כלומר, מה שנפל בשבירת הכלים מעולם התהו. והדבר דומה לדברי חז"ל: "לעולם יהא אדם רך כקנה

ולא קשה כארז וכמ"ש במ"א דבעולם התהו מחמת תוקף ותגבורת המדות לא היה התכללות מדה אחת מהיפוכה והוא עד"מ מי שהוא קשה כארז משא"כ בתיקון שנתקנו להיות בבחי' קוין והתכללות.

ולא קשה כארז"; וכפי שמוסבר במקום אחר, בעולם התהו, בגלל עוצמתן והתגברותן של המדות, לא הייתה התכללות של מדה אחת בהפכה. הדבר דומה, למשל, לאדם קשה כארז. לעומת זאת, בעולם התיקון הן תוקנו להיות בבחינת קווים ובהתכללות.

3 וזהו ענין ארזי לבנון אשר נטע שנתקנו על ידי החכמה כח מה המשכת הביטול והמדות

וזהו עניינם של "ארזי לבנון אשר נטע": הם תוקנו באמצעות חכמה — כוח מה — על ידי המשכת הביטול והמדות.

וזהו ענין ארזי לבנון שהם ו"ק [וי קצוות] דאבא כו', ועפ"י [ועל פי זה] י"ל [יש לומר] שזהו ענין השלכת עץ ארז ואזוב

וזהו עניינם של "ארזי לבנון", שהם ו"ק דאבא וכו'. ועל פי זה אפשר לומר שזהו ענין השלכת עץ ארז ואזוב:

כי האזוב הוא ההשפלה ונמיכת רוח והביטול וכן תולעת כמ"ש ואנכי תולעת ולא איש ומחברים הארז עם האזוב בשני תולעת ומשליך לתוך שרפת הפרה

כי האזוב מסמל שפלות, נמיכות רוח וביטול, וכך גם התולעת, כמו שנאמר: "ואנכי תולעת ולא איש". קושרים את הארז עם האזוב בחוט שני של תולעת ומשליכים אותם לתוך שרפת הפרה;

דהיינו להיות בירור המדות דתהו שהם קשה כארז ע"י המשכת הביטול כו' ועמ"ש בד"ה החלצו מאתכם,

כלומר, כדי לברר את מדות התהו, שהן קשות כארז, באמצעות המשכת הביטול וכו'. וראו מה שנכתב במאמר המתחיל "החלצו מאתכם";

והיינו שיוכללו עייז בבחי' ארזי לבנון אשר נטע שהם בחי' התיקון ולכן אי"ש [אתי שפיר] דהשלכת עץ ארז ואזוב כו'

כלומר, כדי שעל ידי כך הן ייכללו בבחינת "ארזי לבנון אשר נטע", שהיא בחינת התיקון. לכן מובן היטב מדוע משליכים עץ ארז ואזוב וכו',

היה דייקא קודם שתיעשה אפר כמ"ש בילקוט פ' חקת ובהר"ש [ובהרבי שמעון] ספ"ג [סוף פרק ג'] דפרה והיינו לפי שהם ג"כ מכלל הבחי' שצריכים בירור שהם נעשים ג"כ אפר

דווקא לפני שהיא נעשית אפר, כפי שנכתב בילקוט, פרשת חוקת, ובר"ש בסוף פרק ג של [מסכת] פרה. והטעם הוא שגם הם נמנים עם הבחינות הצריכות בירור, שכן גם הם נעשים אפר,

כמו הפרה ולשון הזהר פ' חקת כיון דאתעבדת אפר בעי למשדי בה עץ ואזוב כו' ע"כ צ"ל דלאו דוקא הוא.

כמו הפרה. ואשר ללשון הזהר בפרשת חוקת, "כיון דאתעבדת אפר בעי למשדי בה עץ ואזוב" וכו', על כורחנו לומר שאין הדברים אמורים בדווקא.

וגם יש לומר בתולעת שני עצמו שייך לומר בירור דהא יש ג"כ תולע בלעומת זה בקליפה כמ"ש בפע"ח [בפרי עץ חיים] שער ה' פ"ג [פרק ג'].

ועוד אפשר לומר שגם בתולעת שני עצמה שייך לדבר על בירור, שכן יש גם תולעת בצד שכנגד, בקליפה, כמו שנכתב בפרי עץ חיים, שער ה, פרק ג.

וכ"ה בספר הגלגולים קרוב לסופו (דמ"ג ע"ד) שע"ז נאמר אם יאדימו כתולע כו', ואפשר היינו ג"כ בחי' דבור ואותיות דקליפה

וכך נאמר בספר הגלגולים, סמוך לסופו (folio 43d), ועל כך נאמר: "אם יאדימו כתולע" וכו'. ואפשר שזו גם בחינת הדיבור והאותיות של הקליפה,

כמו לה"ר [לשון הרע] ורכילות ודברים בטלים וכענין מ"ש רש"י [רבי שלמה יצחקי] בחומש ר"פ בלק בענין בלעם שכחו בפיו.

כגון לשון הרע, רכילות ודברי בטלה; בדומה למה שכתב רש"י בחומש, בתחילת פרשת בלק, בעניין בלעם, שכחו היה בפיו.

ועיין בזהר פ' בלק (דרי"א ע"ב ודקצ"ט סע"ב [סוף עמוד ב]) ועמ"ש לעיל פ' ויחי סדי"ה אסרי לגפן בענין עירה ועמ"ש בפ' בשלח בד"ה לסוסתי ברכבי כו'.

ועיינו בזהר, פרשת בלק (folio 201b, and folio 199, end of side b); וכן כמה שנכתב לעיל, בפרשת ויחי, בסוף המאמר המתחיל "קושרו לגפן", בענין עירה; וכן כמה שנכתב בפרשת בשלח, במאמר המתחיל "לסוסתי ברכבי" וכו'.

וכשנשרפים בחי' אלו דקליפה ונשאר האפר שהוא שרשם שבקדושה מעולם התהו אזי נמשכים ומתגלים בחי' אלו שבמלכות התיקון בחי' כארז בלבנון כו'

וכאשר בחינות אלה של הקליפה נשרפות, ונשאר האפר, שהוא שורשן בקדושה מעולם התהו, נמשכות ומתגלות בחינות אלה שבמלכות התיקון: בחינת "כארז בלבנון" וכו',

ותולעת יעקב מתי ישראל פה דקדושה כו' וכשהארז דתהו נתקן בבחי' תיקון יש בזה כ' המעלות דתהו ותיקון יחד שהאור

וכן "תולעת יעקב, מתי ישראל" — פה של קדושה וכו'. וכאשר הארז של התהו מתקן בבחינת התיקון, יש בו שתי המעלות של תהו ותיקון יחד: האור

בתוקף ואעפ"כ [ואף על פי כן] הוא בבחי' ביטול והתכללות וכענין עקודים בכלי אחד שלמעלה מהשבירה כו' וכמ"ש במ"א ובביאור ע"פ והניף הכהן אותם על לחם הבכורים כו'.

הוא בעוצמה רבה, ואף על פי כן הוא בבחינת ביטול והתכללות; בדומה לבחינת העקודים, שבה האורות קשורים בכלי אחד, למעלה מן השבירה וכו', כפי שנכתב במקום אחר ובביאור על הפסוק "והניף הכהן אותם על לחם הבכורים" וכו'.

גם ארז בגימטריא יצחק בחי' גבורה וכן תולעת שני בחי' גבורה כי לדחות רוח הטומאה צ"ל ג"כ בחי' גבורה דייקא וכמ"ש בזהר באדרא דנשא (דקל"א ב')

גם "ארז" בגימטריה "יצחק", בחינת גבורה; וכן תולעת השני היא בחינת גבורה, שכן כדי לדחות את רוח הטומאה נדרשת דווקא גם בחינת גבורה, כפי שנכתב בזהר, באדרא דנשא (folio 131b),

בענין שערות דדיקנא שהם קשים לכפות הדינים והיינו לפי שנמשכים ממו"ס [ממוחא סתימאה] שנתלכש בה הגבורה דעתיק כו'.

בענין שערות הזקן, שהן קשות כדי לכפות את הדינים; והטעם לכך הוא שהן נמשכות ממוחא סתימאה, שבה מתלבשת הגבורה דעתיק וכו'.

(כ"ז [כל זה] אפשר לומר) ועיין בזהר חקת (תחלת דף קפ"א). ואע"ג [ואף על גב] דכאן נתבאר שענין השלכת עץ ארז כו'

(אפשר לומר את כל זה). ועיין בזהר, Chukas (תחילת דף 181). ואף שכאן התבאר שענין השלכת עץ הארז וכו',

זהו ענין המשכת מז"א דאצי' וכ"מ בהדיא בזהר פ' מצורע (דנ"ג) ובפ' חקת (דק"פ סע"ב [סוף עמוד ב]).

הוא ענין המשכת השפע מז"א דאצילות, וכך משתמע במפורש בזהר, Parshas Metzora (דף 53), וב-Parshas Chukas (דף 180, סוף עמוד ב),

י"ל [יש לומר] שב' הענינים מרומז בהן. וזהו שאינו משליכן קודם שרפת הפרה ולא משתעשה אפר כ"א כשנבקעה.

אפשר לומר ששני הענינים רמוזים בהם. וזהו [הטעם] שאין משליכים אותם לפני שרפת הפרה, ואף לא לאחר שנעשתה אפר, אלא כשהיא נבקעת.

והיינו להיות כי שרפת הפרה זהו רק ענין בירור גבורות דנוגה. והמים חיים הם רק ענין המשכה עליונה מבחי' מו"ס [מוחא סתימאה] כו'.

וזאת משום ששרפת הפרה היא רק ענין בירור הגבורות של נוגה, ואילו המים החיים הם רק ענין של המשכה עליונה מבחינת מוחא סתימאה וכו'.

4 ואולם השלכת עץ ארז ואזוב כו' הוא להיות בירור מבחינות אלו שבנוגה שע"י בירור זה נמשך ג"כ מבחי' ארז בלבנון דאצי' וכן אזוב ותולעת שני.

אולם השלכת עץ הארז והאזוב וכו' נועדה לברר את הבחינות הללו שבנוגה, ועל ידי בירור זה נמשכת גם מבחינת "ארז בלבנון" שבאצילות, וכן האזוב ותולעת השני.

לכן השליכום בהפרה לאחר שכבר הצית האור ברובה ונבקעה קודם גמר שריפתה. אמנם לפמשי"כ [לפי מה שכתוב] משמע דהשלכת עץ ארז ואזוב כו'

לכן השליכו אותם אל הפרה לאחר שהאש כבר אחזה ברובה והיא נבקעה, ולפני שהסתיימה שריפתה. אולם לפי מה שנכתב, משתמע שהשלכת עץ הארז והאזוב וכו'

זהו רק ענין המשכות מבחי' המדות דקדושה דתיקון וכ"כ [וכן כתב] באגה"ק [באגרת הקודש] ד"ה למה נסמכה פ' מרים לפ' פרה.

היא רק עניין של המשכות מבחינת המדות הקדושות דתיקון; וכך נכתב באגרת הקודש, בפסקה הפותחת במילים "למה נסמכה פרשת מרים לפרשת פרה".

(וע' עוד מענין פרה בזהר פ' ויקרא דף י"ד ע"א ובפ' אחרי דע"ו א' ובפ' פנחס ד' רמ"ג ב' ובהשמטות סוף חלק א' בסי' כ"ה דף ט' ע"ב):

(ועוד בעניין הפרה בזהר, פרשת ויקרא, דף י"ד ע"א; ובפרשת אחרי, דף ע"ו ע"א; ובפרשת פנחס, דף רמ"ג ע"ב; ובהשמטות שבסוף חלק א', בסימן כ"ה, דף ט' ע"ב.)

על המהדורה

המהדורה הזאת כוללת לשון המאמר והתרגום לעברית של ימינו.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

התרגום שלנו לעברית של ימינו, מתוך התרגום האנגלי שלנו מלשון הקודש, בלי הערות קה"ת: CC BY 4.0.

המהדורה כולה: CC BY-NC 4.0. מותר להעתיק, להדפיס ולהפיץ בחינם, בציון Kehot Publication Society ו־likuteitorah.com; אסור למכור.
/https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0

התרגום לעברית נעשה מהמהדורה האנגלית של likuteitorah.com בעזרת בינה מלאכותית (openai/gpt-6-luna-pro:batch), כשלשון המאמר לצדו לבדיקה. עדיין לא עבר עריכה אנושית. כל דבר חשוב יש לבדוק מול לשון המאמר.

הרבי ביקש ללמוד את מאמרי פרשת השבוע, «הפרשה החסידית», באותו שבוע, מחולקים לשבעת ימיו (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725). למה ללמוד, וברכות הרבי: /likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha (Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309).

מיזם חינוכי ולא מסחרי. אין כאן מכירה. אין שיוך לקה"ת, ל־Sefaria או לספריית ליובאוויטש. © likuteitorah.com

מתוך /likuteitorah.com/he/likutei-torah/chukas/4

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק